Anul II Nr. 240 — Luni 7 Ianuarie 1946

ABONAMENTE: 1 lună lei 1.800. Instituţii, Asociaţii şi Sprijinitori Un an lei 40.000

Taxa poştală plătită în numerar cont aprobării Direcţiunii Generale P. T. T. Nr. 160.528 1945

80 lei exemplarul

REDACŢIA Str. Belvedere. TELEFON Redacţia: 4.07.18 Tipografia 4.84.18 ADMINISTRAŢIA Str. Belvedere 8

Sportul Popular

OFICIOS AL ORGANIZAŢIEI SPORTULUI POPULAR

Hotărîrile Federaţiei de Bobsleigh

Aseară la federaţia de bobsleigh, unde au fost prezenţi toţi delegaţii grupărilor în frunte cu oficiali şi s'au luat ultimele măsuri în vederea concursurilor de Bobsleigh dela Sinaia încadrate în „Săptămâna Sporturilor de iarnă".

Pentru a putea supraveghea cât mai deaproape lucrările de amenajare ale pârtiei, d. Col. Anghelescu va părăsi Capitala Marţi dimineaţa îndreptându-se spre Sinaia, însoţit fiind de o serie de concurenţi care vor să se iniţieze în tainele acestui sport.

Printre echipele care fac deplasarea sunt: ARMA, Tintaşul, Marina, LARES-ul etc.

Printre primele măsuri luate în şedinţa de aseară s'a decis ca toţi concurenţii începători să nu fie admişi decât după numeroase antrenamente, pentru a se preîntâmpina accidentele, întrucât în acest an va fi o pârtie cât se poate de rapidă.

Nu ar fi exclus că în această „Săptămână a Sporturilor de Iarnă" să fie programată şi o întrecere internaţională, la care să participe câte o echipă a Armatelor Sovietică, Americană şi Engleză — aceasta datorită străduinţelor depuse de d. General Cambrea.

Continuăm o discuţie utilă relativă la boxul amator şi boxul profesionist:

„Nu este nevoie de existenţa boxului profesionist pentru a încuraja pe boxeurii amatori"!

Confratele Roşianu ne face onoarea unui răspuns amănunţit în paginile „Gazetei Sporturilor". Suntem de părere, că din discuţie iese lumină şi deaceea răspunsul este binevenit şi s'ar putea să aducă publicarea părerilor şi a altor sportivi interesaţi în această chestiune, cari să reprezinte opiniile autorizate ale conducătorilor de sport, dela cari depind în primul rând principiile de organizare în sportul românesc democratic.

Noi am prevăzut limpede, că părerile noastre în ce priveşte amatorismul în box nu vor fi urmate de măsuri reale. Noi ştim că prea puţini împărtăşesc punctul nostru de vedere, că profesionismul coexistând cu amatorismul aduce în mod fatal subminarea acestuia în box.

Noi am pornit la discuţie cu ideia preconcepută, că numai boxul amator este acela care trebue sprijinit şi ştim că protectorii profesionismului îmbracă simpatiile lor în haina de sprijinitori ai amatorismului zicând, că acesta nu poate înflori fără seva hrănitoare a emulaţiei şi încurajării ce reprezintă existenţa unui box profesionist. (Nu afirmăm că şi confratele Roşianu face parte din tabăra acestora, spunem numai atât că fără să vrea prin atitudinea luată se face apărătorul unor interesaţi în treburile boxului profesionist).

Intr'adevăr existem unui profesionism în box, profite amatorului, că la apogeul unei triere amatoare va putea avea clasă suficientă pentru a primi burse grase pentru exibiţiile sale. Dar pentru noi, acei sportivi, cari fac un sport nu pentru a putea concura şi a învinge, şi nu pentru a se întări, ci numai cu speranţa de a ajunge îndată profesionişti şi a câştiga bani nici nu sunt sportivi adevăraţi şi aceştia sunt şi prea puţin numeroşi după părerea noastră.

Noi credem că trebuie să creştem o generaţie de sportivi cari se dedică sportului pentru cu totul alte motive, cari după părerea noastră sunt tot atât de eficace pentru a stimula ambiţia sportivilor. Frumuseţile luptei şi a victoriei precum şi rezultatele imediate chiar numai şi al antrenamentului cu privire la sănătatea sportivului, sunt stimulentele pe cari noi le arătăm în faţa sportivilor, iar câştigul bănesc şi gloria artificială, creată în jurul campionilor profesionişti sunt pentru noi stimulente foarte omeneşti dar cari TREBUE SA FIE INLATURATE COMPLECT din lozincile sportului popular şi cu atât mai mult din considerentele cari călăuzesc stabilirea unor principii de politică sportivă.

La noi în ţară, pentru anumiţi indivizi, boxul amator nici nu înseamnează altceva decât o pepinieră pentru recrutarea boxeurilor profesionişti. Pentru aceştia nici nu este nevoie ca pepiniera să fie numeroasă. Este suficient un lot de câteva zeci de tineri cu talent şi conformaţie fizică excepţională cari să facă box, fiindcă aceştia promit viitorului manager (care este maestrul respectiv) să aibă un elev profesionist care să-i câştige bani mulţi. Mediocrităţile şi sportivii pur şi simplu, nu interesează pe aceştia. Este normal ca ideile acestor oameni să fie diformate de interesele lor profesionale. (Nu am putea cere marilor moşieri să militeze alături de noi, pentru o reformă agrară).

H. E.

(Continuare în pag. 3-a)

1946 trebue să fie anul marilor realizări

Tineretul sportiv al ţării intregi cere: Unire in sport şi sprijinul activ al Statului

Anul 1946 trebuie să fie anul înoit şi reorganizat. Bilanţul pe anul acesta, cu eşecuri, dar şi cu mobilizării tineretului pentru sport, nu se poate să-l mai reînoim anul viitor. Căci anul care vine trebuie să fie un an *numai* de izbânzi, pe toate tărâmurile sportului, în organizare, în competiţii, în opera de sprijinire a reconstrucţiei naţionale. afirmării sportului românesc, care suntem nevoiţi să-l încheiem victorii frumoase, în domeniul

Prezenţa la cârma ţării a guvernului de largă concentrare democratică, guvern al poporului pentru popor, trebue să lase urme adânci în viaţa sportivă românească. Tineretul sportiv din România aşteaptă cu încordare, ca roadele guvernării democratice să se reverse şi pe câmpul sportului, ca sămânţa aruncată să prindă şi holdele să crească mănoase. Aşteptare sprijinită pe credinţa că în actuala orânduire, vorbele nu rămân vorbe, ci premerg faptele reale şi concrete.

Anul acesta ne-a adus chiar la începutul lui, declaraţii oficiale, având valoarea unor angajamente serioase în faţa poporului, declaraţii cari ne aduc confirmarea încrederii că lunile viitoare vor aduce izbânda sportului românesc. A fost întâi cuvântarea d-lui prim ministru Petru Groza la recepţia dată în onoarea echipei Dinamo. Apoi prima declaraţie programatică în ce priveşte sportul, la noi în ţară, enunţată în cadrul discursului rostit de Anul Nou, de d. Gh. Gheorghiu-Dej, secretarul general al Partidului Comunist Român.

Dacă primul ministru al ţării şi secretarul general al partidului, care a fost totdeauna în fruntea luptei pentru libertate şi democraţie, îşi iau sarcina să împlinească revendicările tineretului sportiv din România, înseamnă că epoca aceasta pe care a început-o la 6 Martie, ţara noastră, nu va aduce sportivilor desamăgire, ci totala satisfacţie a cererilor lor. Este un fapt nou, a cărui însemnătate nu mai poate fi tăgăduită: angajamentele luate vor fi traduse în realizări a căror splendoare va sta mărturie a ceeace poate să înfăptuiască o guvernare democratică.

A scoate sportul din impasul în care a fost împins de anii grei şi lungi de dictatură a căror pecete nu se poate şterge prin măsuri pripite şi improvizate, obişnuite organizaţiilor sportive, moştenire a trecutului nedemocratic. A curăţi viaţa sportivă românească de toate elementele infecţioase care încă şi azi mai joacă un rol nejustificat şi cari încearcă să pescuiască foloase personale într'o apă pe care ei înşişi o tulbură. A pune sportul pe baze noui, a întări creşterea cantitativă a sportului românesc printr'o creştere calitativă, chemând la aceasta toţi sportivii progresişti de talent, toate acestea sunt imperativele sportive ce trebue urmate astăzi.

Deaceea pentruca realizările viitoare să nu fie numai un vis, revendicarea dintâi, cerută de tot tineretul sportiv din România este: UNITATEA SPORTULUI ROMÂNESC.

Căci starea haotică de astăzi în care nimic de seamă nu poate fi concretizat, se datoreşte în primul rând existenţii a două organizaţii sportive paralele, una cu existenţa legală dar fără nicio activitate de

(Continuare în pag. 3-a)

Echipele: Spiru Haret I, Spiru Haret II, Cultura, finalistele turneului inter-şcolar de volley organizat de T. P. secţia elevi

Echipa Spiru Haret I câştigătoarea turneului

(Citiţi reportajul în pag. 3-a)

MINERII ACUZA

SCRISOARE DESCHISA CATRE D. RAUL VIZANTE avocat BUCUREŞTI

In ziarul Sportul Popular No. 148 a apărut o declaraţie dată de Dvs. prin care — în calitate de conducător al echipei Carmen — aţi încercat să justificaţi eşecul echipei Dvs. (matchul I.T.A.-Carmen la Arad) acuzând echipa adversă de incorectitudine, lucru ce vă interesează pe Dvs. şi pe I.T.A. iar nu pe sportivii cari înţeleg promovarea footballului nostru prin muncă cinstită, iar nicidecum prin racolări de jucători.

Aceasta însă interesează în primul rând O.S.P. care va trebui să găsească ac şi pentru cojocul acesta.

Ceeace ne interesează pe noi din declaraţia Dvs. este măgulitoarea apreciere a echipei noastre de football ce rezultă din cuvintele: *„I.T.A." practică un football tot atât de dur ca şi Jiul şi Minerul.* Mai complectaţi apoi înalta Dvs. filosofie sportivă cu: *„Carmen nu va mai avea nici un fel de relaţii cu I.T.A."* de unde rezultă că din capul locului, Carmen nici cu cele două grupări n'ar fi dispusă să aibă relaţii, din moment ce Dvs. le luaţi ca *etalon al jocului dur.*

Vă mulţumim foarte mult Domnule Vizante pentru această declaraţie. Cel puţin ne-aţi dat în fine ocazie ca să vă prezentăm lumei sportive aşa cum vă cunoaştem.

Sunt cunoscute relaţiile Dvs. de prietenie cu d. Ing. Şerban Ghica, fostul preşedinte al Federaţiei de rugby, care a fost angajat la Soc. „Petroşani" în 1942-1943. D. Ghica prin intervenţiile d-sale pe lângă mai marii acestei Societăţi, ne-a făcut foarte mari servicii, astfel că nu-l puteam refuza când ne-a rugat ca să vă angajăm ca reprezentant al nostru pe lângă F.R.F.A. deşi campionatul de foot-ball fiind suspendat, nu avem nevoe de nici un reprezentant special la Federaţie.

Pentru a nu indispune deci pe d. Ghica, v'am plătit salar lunar şi am înghiţit debitările făcute în contul nostru la Federaţia de Foot-ball sub titlul: „prin d. Vizante", „telefon Vizante", sume ce s'au ridicat la multe zeci de mii, deşi nu vă autorizasem niciodată să ridicaţi bani în contul nostru şi n'aţi vorbit la telefon cu noi decât o singură dată, când aţi urgentat salariul pe care nu vi l-am trimis la timp.

S'a întâmplat apoi ca să avem nevoe de serviciile dvs. pentru a ne susţine o contestaţie la un joc de Cupa României, contestaţie justă sută la sută. Rezultatul a fost că, contestaţia a fost respinsă în baza unei modificări de regulament *ce urma* să se facă şi care nici până azi nu s'a făcut. Dar am uitat să spunem că tot dvs. aţi fost şi reprezentantul grupării adverse, care — probabil vă plătea mai gras ca noi.

Nu este de mirare deci că noul comitet al Clubului Jiul, care nu se mai bazează pe bunăvoinţa d-lui Ghica, ci pe sprijinul larg al Sindicatelor din Petroşani a încetat de a vă mai plăti pentru serviciile straşnice ale dvs. şi nu este de mirare că dvs. pierzând vaca dela care în decurs de doi ani aţi muls aproape trei sute de mii lei bani pe gratis, drept recunoştinţă faceţi astfel de afirmaţii.

Nu dvs. sunteţi în drept să calificaţi jocul practicat de Jiul, *care nu aţi vizionat nici măcar un singur match al echipei noastre,* ci grupările cu care am jucat.

Nu credem că C.F.R., Dermata, C.F.R.-Cluj Karres, F. C. Craiova, ca să nu amintim decât de grupările mai cunoscute, ar putea să se plângă împotriva jocului practicat de noi sau că orice sportiv — în afară de dvs. — ar avea de obiectat ceva relativ la sportivitatea şi ospitalitatea conducerii jucătorilor sau publicului Clubului Jiul.

JIUL

Gruparea polisportivă a Sindicatelor Unite din Petroşani

Incepând din luna Februarie ION MIHALESCU şi GH. POPESCU vor intra în managiamentul lui Mario de Santo

In cursul lunii Ianuarie va expira angajamentul intervenit între managerul Vasile Şerbănescu şi boxeurii ploeşteni Ion Mihăilescu şi Gh. Popescu.

După informaţiile noastre, cei doi pugilişti vor intra în managiamentul maestrului şi profesorului de educaţie fizică Mario de Santo.

Să sperăm că această schimbare va folosi — mulţumită cunoştinţelor noului manager — celor doi profesionişti.

In Statele-Unite se va juca foot-ball „made in England"

...dar base-ballul rămâne sportul No. 1 fără să fie detronat încă mulţi ani

In Statele Unite nu se joacă foot-ball. Acest lucru poate să mire pe europeni cari sunt dispuşi să vadă în americani oamenii care practică toate sporturile.

Desigur însă că afirmaţia de mai sus nu este în întregime adevărată, fiindcă foot-ballul ortodox aşa cum se practică în Anglia şi pe Continent şi-a găsit şi în Statele Unite adepţi, şi încă destul de mulţi.

Dar prea puţini faţă de pasionaţii celorlalte sporturi.

Existau în Brooklyn câteva echipe dar ele nu prezentau calităţile unui adevărat football.

Iar până la ultima Cupă Mondială foot-ballul Statelor Unite era o necunoscută. In această competiţie echipa „Drapelului înstelat" a fost eliminată din primul tur, dovedind deficienţele sistemului şi concepţiei de joc.

Dar iată că acum, câţiva entuziaşti cetăţeni ai Statelor Unite reîntorşi din războiul or să pună bazele pentru difuzarea acestui joc văzut de ei peste ocean şi purtând pecetea „made in England".

O şcoală de football

Dar entuziasmul nu ar fi ajuns, ci trebuiau cunoştinţele technice precum şi cadrul care joacă un rol însemnat în viaţa americanilor.

Şi apoi încă o problemă serioasă: materialul uman.

Cei mari sunt preocupaţi de rugby şi basse-ball, rămâneau aşa dar cei mici cari pot fi atraşi de acest nou miraj al foot-ballului.

O şcoală e uşor de găsit, şi în ritm americănesc ea a fost amenajată pentru a fi pusă la dispoziţie celor între 12 şi 14 ani.

Ea a fost creată în Philadelfia şi se chiamă Lighthouse Boy's Club.

Conducător este vechiul internaţional Al. Blakey despre care se spune că este un antrenor capabil să facă un jucător de foot-ball din ceva care are picioare... bineînţeles excepţie făcând scaunele...

„Elevii" se antrenează

Teorie şi practică

Peste 500 de tineri iau parte la şedinţele ţinute de Al. Blakey în fiecare zi.

Micii şcolari se arată a fi foarte silitori, fiindcă la „aplicaţie" au demonstrat reale calităţi dovedind totodată fantezie în execuţie.

Balonul a început să nu mai aibă mistere pentru tinerii yenkei, chiar dacă mulţi din ei nu ştiu să se echi-

(Continuare în pag. 3-a)

Al. Blakey edă „teoria". Viitorii foot-ballişti ascultă atenţi

Jucătorii de tennis francezi joacă în Spania lui Franco în timp ce guvernul francez se luptă pentru răsturnarea dictaturii fascisto-franchiste

De câteva zile ne vin cu regularitate rezultatele unor turnee de tennis organizate în Spania, la cari participă jucători francezi în frunte cu Cochet.

Găsim oarecum straniu faptul, că în timp ce guvernul de coaliţie din Franţa, care are în frunte pe Generalul de Gaulle intervine pe lângă guvernele Statelor Unite şi Angliei pentru a mijloci un demers comun, care să aducă răsturnarea odioasei dictaturi franchiste din Spania, unii sportivi francezi preferă să joace la anumite concursuri falangiste în locul unui boicot sportiv sănătos.

Credem, că politica sportivă a unei ţări trebue să fie în concordanţă cu diplomaţia ei, mai ales când sunt în joc interesele democraţiei pentru care Franţa a vărsat atâta sânge şi pentru care sportivii francezi au luptat eroic în primele rânduri.

Nu cunoaştem precis activitatea lui Cochet sub guvernul Vichy, dar suntem siguri, că dacă ar fi luptat în mişcarea de rezistenţă, atunci ar fi refuzat astăzi să se producă pe courts-urile de tennis ale Spaniei falangiste, patria celei mai odioase dictaturi.

Noi ştim că Cochet numai este jucătorul de odinioară, dar pentru noi Cochet astăzi numai este nici măcar sportiv şi l-am şters definitiv din amintirile frumoase care ne duc înapoi la frumoasele zile de Davis-Cup de pe Rolland-Garros, din Paris.

Un footballist nu joacă atunci când are mingia in picior...

...de aceea technica individuală e necesară dar nu suficientă

Jocul de football trebuia să fie inventat oricum căci oamenii au un instinct al lucrurilor rotunde. Din această cauză marii technicieni se nasc. Nu pot fi formaţi nici de cei mai buni antrenori.

Technica individuală constitue, desigur, ceea ce este artă în jocul de football dar un artist, care nu este dublat de un atlet raţional nu poate fi nici odată un jucător de football mare.

Rastelli, omul care a stăpânit mingia ca nici un alt om înaintea lui, a uimit o lume întreagă cu arta lui dar a mărturisit singur că ar fi fost un jucător de football mediocru.

Intr'adevăr, un technician desăvârşit poate ajunge un jucător mai bun decât un altul nu atât de talentat ca şi el. Atât şi nimic mai mult. Footballul este o luptă, în care trebue să ajungi la mingie înaintea adversarului şi mai ales să ştii cum şi unde trebue s'o trimiţi. Technica individuală intervine numai după ce jucătorul a intrat în stăpânirea mingiei şi este utilă numai când acela, care o are ştie ce trebue să facă în fază cu ea.

La urma urmelor, însă, footballul nu este numai un joc de îndemânare. El este guvernat de o logică strânsă şi adeseori deosebit de subtilă. Sistemul de joc este un produs strict al inteligenţei şi de aceea jucătorul, căruia nu-i merge mintea în ritmul jocului, nu va fi nici odată un footballist de clasă.

★

Marea artă în jocul de football este să ştii să marchezi adversarul şi să te demarchezi, atunci când este momentul potrivit.

Sindelar era, fireşte, un technician desăvârşit dar era atât de firav, încât nu ar fi ajuns niciodată unul din cei mai buni înaintaşi centru ai lumii dacă nu avea deopotrivă şi această minunată artă de a fi liber în momentele hotărîtoare.

Arta aceasta de a marca şi a fi nemarcat se reduce în esenţă la un singur lucru: acela de a şti să joci când n'ai mingia.

Pare, desigur, un lucru paradoxal acesta dar este numai simplu. Un jucător, care are mingia a jucat şi urmează să joace. Joacă numai cei, cari n'au mingia, pentrucă aceştia trebue să se plaseze. Şi într'o echipă mare, jucătorul, care are mingia în picior primeşte dela partenerii săi soluţia fazei. El nu are decât să se uite pentru a vedea, care dintre ei este cel mai bine plasat.

S'a spus — şi formula este de o netăgăduită inteligenţă — că echipa se apără când mingia este la adversar şi atacă atunci când a intrat în posesia unui partener.

Aceasta face ca şi portarul să fie un jucător ofensiv şi s'au produs răsturnări celebre de rezultate datorate degajerii portarului. Italia a învins cu 3:2 Belgia, la Bruxelles, pentrucă portarul apărând un penalty în ultimul minuat a degajat imediat peste toată echipa belgiană,

(Continuare în pag. 3-a)

Amintiri dinainte de războiu

15 ANI de FOOT-BALL dealungul EUROPEI

In 1925 foot-ballul primea o nouă regulă. Sau mai bine zis una din cele existente era transformată.

Regula de offside venea în discuţia International Boardului, statuându-se noua decizie care mai există şi azi.

Deatunci se poate spune că foot-ballul modern îşi datează începutul.

Intâiu în patria de origină, Anglia, apoi pe Continent, foot-ballul capătă formele şi aplicările ştiinţifice care au dus la popularizarea lui.

Epoca de aur a foot-ballului începe să se vadă la orizontul unei epoci ce va ţine 15 ani.

Cincisprezece ani în care footballul continental rivaliza cu cel britanic, epocă în care continentul se putea mândri cu soccerul practicat în câteva ţări din Europa.

Epoca de aur a fost întreruptă însă de războiu, dar în anul 1946, anul păcii milioanele de pasionaţi după foot-ball aşteaptă cu acelaş interes să vadă de partea cui va fi supremaţia.

Dar aşteptând aceasta, amintirile ne duc înapoi cu 15 ani în epoca dintre 25 şi 40.

O strălucire puternică

Intre 1924 şi 1928 Europa trăeşte epoca lui Zamora şi a foot-ballului spaniol.

Ca şi invazia Maurilor în altă epocă, foot-ballul iberic pătrunde tumultuos, producând nedumerire întâiu şi apoi panică în foot-ballul ţărilor europene.

Intre 1 Iunie 1925 şi 1 Iunie 1928 Spania susţine 12 jocuri internaţionale câştigând 9. Câte două victorii contra Ungariei, Portugaliei şi Elveţiei, câte o victorie contra Austriei, Italiei şi Franţei. Două jocuri nule şi o înfrângere cu Italia.

Aşadar între Italia şi Spania va exista o puternică rivalitate destul de periculoasă pentru italieni.

(Continuare în pag. 3-a)